

Modlitby matiek z Komunity Útecha

LIST MM č. 1

február 2014

Registrácia MK SR: EV 3667/09.

„...opatruj, čo ti bolo zverené, a vyhýbaj sa bezbožným a prázdny rečiam...“ 1 Tim 6, 20

Dátumy do vašich kalendárov v roku 2014:

28. až 30. marca – marcové trojdnie MM;

9. až 11. mája – veľké stretnutie MM vo Svite;

27. až 29. júna – júnové trojdnie MM;

26. až 28. septembra – septembrové trojdnie MM;

1. až 9. každý mesiac – pozvanie k deviatniku za pokoj vo svete, zvlášť za Sýriu, Egypt, Izrael a Ukrajinu.

Milé mamy, pozdravujeme vás z Bratislavy. Chceme sa vám poďakovať za všetky priania, pozdravy k Vianociam a do nového roku. Ďakujeme zvlášť za vaše modlitby a obety za nás.

V januári sme boli spolu s Růženkou z Brna a Ankou (prekladateľkou) v našom komunitnom dome v Anglicku v Star House. Mali sme spoločné modlitby za medzinárodné stretnutie národných koordinátoriek v Betleheme, ktoré má byť začiatkom roku 2015. Koncom roku 2015 budeme mať v Ríme oslavu 20. výročia vzniku MM, spojenú s audienciou Svätého Otca na Námestí sv. Petra. Presný dátum vám oznámime, hneď ako to budeme vedieť. Okrem toho k tomuto výročiu chystáme preklad knižičky MM do aramejštiny, jazyka, ktorým hovorila svätá rodina. V Star House sme prežili vzácny čas s Ježišom a ďakujeme vám všetkým, ktoré ste sa za nás modlili. Cítili sme silu spoločných modlitieb. Okrem modlitieb sme mali čas aj na osobné rozhovory a Veronica nám viackrát opakovala, aby sme nezabudli, keď tu ona už nebude, alebo niekto po nej prevezme kormidlo MM, aby sme vždy zachovávali všetko, čo jej Pán Ježiš dal pre MM. Aby sme sa v ničom neodchýlili od cesty, ktorou nás Duch Svätý viedol cez ňu.

Keď som prišla domov, čítala som Prvý list Timotejovi. Bolo to, ako keby som počula znovu hovoriť Veronicu: *...Cieľom prikázania je láska vychádzajúca z čistého srdca, dobrého svedomia a nepokrytekej viery. Od toho niektorí odbočili a dali sa na prázdne reči. Chcú byť učiteľmi zákona a nerozumejú ani tomu, čo hovoria, ani tomu, čo tvrdia s takou istotou... Toto prikázanie ti zverujem... aby si mal vieru a dobré svedomie ... buď vzorom veriacim v slove, v správaní, v láske, vo viere, v čistote. ...nezanedbávaj dar, ktorý je v tebe... Dávaj pozor na seba a na učenie, buď v tom vytrvalý. Ak si budeš takto počínať, zachrániš seba aj tých, čo ťa počúvajú. ... Usiluj sa o spravodlivosť, nábožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť, miernosť. Bojuj dobrý boj viery ... Opatruj, čo ti bolo zverené, a vyhýbaj sa bezbožným a prázdny rečiam a námietkam nepravého poznania...* Veronica hovorila podobne ako sv. Pavol. Znovu sme mohli žasnúť nad dielom MM a celej komunity Útecha, ktorú Pán zveril Veronice. Ďakovali sme, že môžeme byť tak blízko toľkým milostiam, ktoré Pán dáva na túto zem cez MM. Naša spiritualita je taká jednoduchá, že musíme byť veľmi citlivé, aby sme ju neporušenú odovzdali ďalším generáciám.

Znovu sme si mohli uvedomiť, že MM nie sú o Veronice ani o mame Jane Pajanovej ani o iných koordinátorkách, ale sú o veľkom Božom dare, ktorý Pán Boh poslal na túto zem pre matky celého sveta. MM sú o osobnom vzťahu každej jednej matky s Pánom Ježišom. Boh prejavil veľkú dôveru Veronice, našej zakladateľke, keď jej zveril myšlienku a spiritualitu MM, a dôveroval jej, že ona túto spiritualitu odovzdá ďalej matkám na celom svete. Veronica s veľkou dôverou poverila národné koordinátorky, aby strážili túto spiritualitu, jej jednoduchosť a čistotu vo svojich krajinách, a podobne národné koordinátorky poverujú diecézne koordinátorky a požehnávajú a vysielajú oblastné koordinátorky do diecéz a oblastí s veľkou dôverou, že ony tam, kde sú, sa budú modliť a budú ochraňovať v prvom rade modlitbou spiritualitu MM.

Dôležitosť opakovania toho, čo a ako bolo na začiatku, potvrdil vo svojej homílii o Milan, ktorý hovoril, aké dôležité je každý rok oslavovať Veľkú noc a Vianoce a iné sviatky svätých, aké veľmi dôležité bolo pre Izraelitov, keď vyšli z Egypta, každý rok si pripomenúť prechod cez Červené more, každý rok znovu a znovu hovoriť to isté, aby si to zapamätali všetky generácie, aby nezabudli na nijakú maličkosť, ktorá dopĺňala veľkosť Boha a jeho milosrdenstvo. Jeden kňaz vo Svite povedal pri návšteve Veronicy, že hovorí stále to isté. Áno, stále to isté, ale my sme vždy trochu iní. Vždy zachytíme niečo iné, čo je práve v tej chvíli veľmi dôležité pre nás a pre tých, ktorí počúvajú, aby sme nezabudli, aby azda niekto nemohol povedať, že nepočul alebo nevedel...

Drahé mamy, ďakujeme za našu zakladateľku Veronicu a chváľme Pána za milosti, ktoré dal na tento svet cez MM. Vyprosujeme si navzájom jednotu srdca a mysli, aby sme odovzdávali myšlienku MM jednoduchú a čistú.

mama Jana Pajanová

Hromničná púť matiek v Šternberku na Morave

Začiatkom februára sme boli na hromničnej púti matiek na Morave v Šternberku. Je to v tomto meste starobylý zvyk, už od čias, keď sa Morava obávala, že ju napadnú Prusi. V roku 1741 priniesli dve ženy do kláštorného Chrámu zvestovania Panny Márie voskovú sviečku, ktorá vážila 10 kg, ako obeť Matke Božej, aby na jej príhovor boli uchránení od nepriateľov. Sviečka mala horieť po celý rok pri každej svätej omši. Pred niekoľkými rokmi obnovil tradíciu miestny kňaz a spojil túto púť s Modlitbami matiek. Aj tento rok sa v starobyľom chráme zišlo okolo 800 matiek, ktoré prišli odovzdať svoje deti Pánovi a priniesli krásnu veľkú sviecu. Doobeda bol radostný ruženec a svätá omša, poobede sme v kultúrnom dome mali prednášku a po nej boli Modlitby matiek. Bolo to krásne stretnutie.

Starší kňaz nám vo svojom príhovore hovoril, aká dôležitá je pre deti **vzájomná láska ich rodičov**. Táto láska je dôležitejšia ako všetky výchovné metódy, všetky príkazy a ponaučenia. Vzájomná láska manželov vytvára u detí základ každého konania, spolužitia s inými ľuďmi. Bola to akoby nová pravda, nové svetlo, pre niektoré mamy pravda, ktorá bolí, ale aj oslobodzuje. Určite je veľa mám, ktoré nežijú a nežili doma vo vzájomnej láske a úcte so svojimi manželmi. Možno sa aj snažili a urobili všetko, aby ich manželstvo bolo krásne a plné lásky, ale odozva nebola žiadna, alebo naopak – ich manželstvo sa rozpadlo.

Mamy, ktoré nemali šťastné manželstvo, by mohli byť nešťastné, keby sme nemali MM a cez ne skúsenosť, že **Bohu nie je nič nemožné**, z toho, že ich deti nedostali to najdôležitejšie, čo pre život potrebovali – vzájomnú úctu a lásku medzi svojimi rodičmi. Cez MM nám Pán Ježiš dáva útechu a novú nádej, že On sám môže doplniť lásku v živote našich detí, ktorú nedostali doma, jedinečným spôsobom, ak mu svoje deti odovzdáme. Keď mamy na MM odovzdávali svoje deti Pánu Ježišovi, zdalo sa mi, akoby každá z nich mala na svojej tvári napísané meno *Bohom milovaná*. Uvedomila som si, že to, čo robí nás ženy, matky, krásnymi, je láska Boha Otca, ktorou nás miloval od večnosti a ktorú vpísal do našich srdc.

Každé utrpenie, ktoré prekonáme a odovzdáme Pánovi, si môžeme predstaviť ako drahokam, ktorý Pán vkladá do nášho srdca. Niektoré drahokamy strácame – akoby sa menili na prach, ak o svojom utrpení priveľa hovoríme a nie sme ochotné odovzdať ho Pánovi a prenechať súd jemu.

V Kostole svätého Petra v Jeruzaleme je za oltárom na hlavnej stene zvláštny obraz: Pán Ježiš je spútaný pred veľradou a nad ním anjeli pripravujú kríž a nad krížom je Boh Otec, ktorý si s bolesťou drží hlavu vo svojich rukách. V Šternberku pri vstupe do kláštora sa vystupuje schodmi, ktoré sa rozdvajujú v mieste, kde je na stene nádherný obraz Piety. Panna Mária s výrazom úplnej odovzdanosti drží v náručí mŕtve telo svojho Syna a nad jej hlavou už anjeli pripravujú pre ňu korunu s drahokamami. Tieto dva obrazy spolu nepriamo súvisia. Ich odkaz môže byť pre nás nádejou, že Boh Otec trpí vždy s nami, a odovzdaním svojho utrpenia do Ježišových rúk sa naše srdce stáva vzácnejšie a drahšie Bohu i ľuďom o drahokamy utrpenia.

Rok Sedembolestnej Panny Márie

Naši otcovia biskupi vyhlásili rok 2014 za Rok Sedembolestnej Panny Márie. To už určite všetky viete. Ale možno neviete, že v roku 1982 sa v africkom štáte Rwanda v mestečku Kibeho zjavila Panna Mária ako *Matka Slova*. Je to jediné zjavenie v Afrike, ktoré je oficiálne uznané Katolíckou cirkvou. Matka Božia žiadala všetkých, aby sa modlili **denne na kolenách sedembolestný ruženec**. Prišla do mestečka Kibeho, aby pripravila ľudí na druhý príchod svojho Syna. Toto zjavenie, tak ako všetky ostatné, nie je len pre Afriku, ale je pre celý svet. Tak ako aj na iných miestach, hovorí k nám ako naša Mama: *Kajajte sa, kajajte sa, kajajte sa... Modlite sa celým srdcom. Pridajte aj trochu umŕtšovania. Telesného aj duševného. Nehľadajte utrpenie, ale ak príde, nerebelujte proti nemu. Utrpenie prináša očistenie...*

Drahé mamy, uvážte samy, či to nie je výzva aj pre nás – v tomto roku zasvätenom Sedembolestnej Panne Márii – k modlitbe sedembolestného ruženca. Možno je to výzva vyskúšať, či tie naše kolená ešte niečo vydržia... Veď čo nám pomôže, ak naše deti budú mať prácu a kde bývať a čo jesť a zdravie, ak nebude pokoj vo svete? Prosme, pokiaľ je čas. Prosme v jednote srdc a myslí.

Vyprosujeme si navzájom milosť, aby aj cez naše srdcia pretekala Božia bezpodmienečná láska k našim manželom a deťom. Odovzdajme naše manželské problémy a problémy rozpadajúcich sa rodín Sedembolestnej Panne Márii a dôverujeme, že ona môže vyprosiť nemožné. Tak ako to spravila pred 450 rokmi v Šaštíne. Milé mamy, ak ste v akejkoľvek neľahkej situácii, nestrácajte nádej, Ježiš je tu, je s nami, miluje nás! Prajme a vyprosujeme si navzájom veľa radosti.

Za MM s láskou

mama Jana Pajanová

Modlitba sedembolestného ruženca: *Verím v Boha, Sláva Otcu, Otče náš, 3 x Zdravas, Mária... Ježiš, ktorý nech rozmnohuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke; dôveru k Sedembolestnej Matke; lásku k Sedembolestnej Matke;*

Tajomstvá: *1. ktorého utrpenie ti bolo od Simeona zvestované; 2. s ktorým si do Egypta utekala; 3. ktorého si s bolesťou tri dni hľadala; 4. ktorý sa s tebou stretol na krížovej ceste; 5. ktorého si videla na kríži umierať; 6. ktorého mŕtve telo si držala vo svojom náručí; 7. ktorého si s bolesťou do hrobu položila.*

Každé tajomstvo sa modlí: *Otče náš... 7 x Zdravas, Mária... Sláva Otcu...; Svätá Matka, Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtač.*

Po poslednom tajomstve sa modlí: *3 x Zdravas, Mária... Ježiš, ktorého si s bolesťou oplakávala. Svätá Mária...*

Záverčná modlitba: *Prosíme ťa, božský Spasiteľ, dožič nám, aby sme sa stali účastnými zásluh tvojho utrpenia, keď úctivo rozjímame o mukách a bolestiach tvojjej panenskej Matky, ktoré prebodli jej nevinnú dušu, ako jej to predpovedal svätý starec Simeon. Amen.*

Z vašich mejlových odpovedí:

...Prežívam ťažké obdobie a v naozaj správnom čase sa začínam modliť aj tento ruženec. Veľa Božieho požehnania, zdravia a síl. *mama Lubka, Bratislava*; Chcem sa podeliť s mojou skúsenosťou s Božou láskou a s tým, čo Boh dokáže. Bola som v Rwande (na misijnej púti adopcia srdca) a na 30. výročie zjavenia Panny Márie Matky Slova v Kibeho sme sa zúčastnili na sv. omši, ktorá trvala štyri hodiny. Keďže neviem cudzie reči, obávala som sa, ako vydržím na omši, keď nás upozornili, aká bude dlhá. Viem, že sa nedokážem sústrediť ani na slovenskej omši. Keďže náš Pán ma do Rwandy pozval, tak sa aj o všetko postaral. Neviem to opísať. Omšu som prežívala, akoby bola v mojom jazyku, a keď sa skončila, vôbec som nevnímala, že bola dlhá, a moje vnútro bolo také naplnené radosťou, že sa to nedá povedať. Potom sme si tam kúpili sedembolestný ruženec, ktorý som dovtedy nepoznala, a doma som hľadala na internete, ako sa modlí. Keď som čítala váš mejl, hneď tá radosť vo mne prepukla. Priznám sa, že sa tento ruženec modliem iba v piatok, ale Pán ma cez vaše slová upozornil, že sa mám modliť každý deň. Vďaka a prajem požehnaný deň. *mama Vierka, Prešov.*

A tvoju vlastnú dušu prenikne meč... (Lk 2, 35)

Ozvena týchto slov Simeonovho proroctva sa niesla celým Máriiným životom. Mária sa usilovala preniknúť do ich tajomstva srdcom plným viery. Zo dňa na deň rozširoval meč ranu v jej srdci. Ako rásťlo jej šťastie pri pohľade na dieťa, tak rásťlo aj jej utrpenie. Keď sa Ježiš stratil v Jeruzaleme, keď začal hlásať posolstvo evanjelia a Mária videla hrozby farizejov a ich nenávisť, vždy ako refrén jej zneli starcove slová: „*A tvoju vlastnú dušu prenikne meč...*“ Až prišla hodina úplného zavŕšenia proroctva. Pod Ježišovým krížom spoznala preplnenú mieru bolesti. Matka a Syn sa spojili v trpiacej láske, ktorá priblížila ich srdcia vrúcnejšie, než kedysi teplo a pokojná atmosféra Nazareta. Synovo utrpenie na kríži sa skončilo, ale matkina bolesť pokračuje ďalej, keď objíma mŕtve Ježišovo telo a pozerá do jeho zmučenej tváre. Tak sa Pieta – Mária držiaca v náručí mŕtve telo svojho Syna – stala symbolom ľudského utrpenia, v ktorom je ukrytá nádej mocnejšia ako smrť...

Vôľa Panny Márie sa prejavila a zažiarila len raz, na chvíľku: pri zvestovaní. A potom sa už navždy ponorila do Božej vôle. Súhlas s vtelením bol súhlasom so všetkým, čo bude vyžadovať vykúpenie sveta. Panna Mária dokonale prijala všetky úmysly a plány nebeského Otca o Pánu Ježišovi, jej Synovi, aj o sebe, aj o nás. To je výzva, aby sme uvádzali do súladu svojej pohľady na svet, Cirkev, život, povolanie a spôsob osobnej svätosti s Božími úmyslami. Je mimoriadne dôležité hľadať a poznať Božie úmysly, zriekať sa svojich a postupne ich vymieňať za Božie. To je revolúcia zmýšľania, zrieknuť sa seba a Krista urobiť stredobodom svojho života.

Meč bolesti aj nás učí uznávať a vo všetkom prijímať absolútnu zvrchovanú Božiu vôľu a dokonale jej podriaďovať svoju slobodu. Podriadiť svoju vôľu a slobodu zvrchovanej Božej vôli nie je obmedzením slobody, ale jej najdokonalejším uplatnením. Svätosť spočíva v radostnom prijatí Božej zvrchovanosti vo všetkom.

Uverte tomu, mamy, ktoré čítate tieto riadky! Možno ste plné trápenia a klesáte pod krížom svojich ťažkostí. Naozaj, uverte a otvorte sa pre nádej, ktorú nám dáva ubolená Matka a vzkriesený Pán! – To je odkaz pre každého z nás od našej Matky, ktorej srdce prebodol meč... Nech aj vaše srdcia, často prebodnuté bolesťou, Pán naplní pokojom a požehnaním.

otec Marián, Topoľčany, duchovný otec MM

Nebojme sa

Žijeme v čase, keď sa okolo nás deje toľko zlých vecí a tak rýchlo, že nevládzeme reagovať na všetko a sme z toho veľmi vyčerpané. Zdá sa, akoby zlo triumfovalo a my sme bezmocní. Ale nie je to tak. Len sa to tak zdá. Nestráčajme nádej. Veď sa modlíme, aby sa naplnila Božia vôľa celá a to je nadovšetko. Náš Otec nespí. Je pri nás. Dnes sme si na MM otvorili knihu proroka Daniela 1, 1 – 2. Píše sa tam toto: „*V treťom roku panovania Jojakima, judského kráľa, pritiahol k Jeruzalemu babylonský kráľ Nabuchodonozor a obľahol ho. Pán mu vydal do rúk Jojakima, judského kráľa, tiež časť nádob Božieho Chrámu, ktoré on zanesol do krajiny Šinear, do chrámu svojho boha, kde nádoby uložil do klenotnice.*“ Boli sme veľmi povzbudené týmto slovom, lebo sme si uvedomili, že sa stanú aj veci, ktoré nie sú dobré, a Pán Boh ich dovolí. Ale vždy majú veľký význam pre tých ľudí, ktorých sa dotýkajú. Keby Pán Boh nebol vydal judského kráľa Jojakima do rúk babylonského kráľa Nabuchodonozora, nebol by kráľ Nabuchodonozor asi nikdy uveril vo všemohúcnosť nášho Boha. Pán Boh uchránil tých, ktorých kráľ hodil do horiacej pece, aj Daniela z jamy levov. Ochránil aj nádoby, ktoré Nabuchodonozor ukoristil z Božieho Chrámu, lebo neboli zničené, ale *uložené v klenotnici*. Preto, drahé mamy, neklesajme, nech by sa dialo čokoľvek. Dôverujme Pánovi, že On si svojich ochráni. Vytrvajme a nebojme sa. Pán, náš Boh, je verný a starostlivý. Postará sa o nás, o naše deti, aj o deti našich detí. Prosme len, aby sme nezmalomyseľneli, aby sme sa neodklonili od Božích prikázaní a od najväčšieho prikázania

lásky. Sv. Pavol nás povzbudzuje: *ustavične sa radujme!* Prosme nášho Boha Otca o dar ozajstnej radosti, veď Pán Ježiš je náš priateľ, je naša nádej a jediná istota. *mama Jana*

Z vašich mejlových odpovedí:

Pochválený buď Ježiš Kristus. Áno, tak je, neustále dôverujeme Pánovi a neklesajme, nech by sa dialo čokoľvek... *mama Alena, Svidník*; ... Dôverovať a radovať sa!!! Ako ľahko sa to píše a ako ťažko sa to vkladá do srdca... Požehnaný deň. *Jana*; ... Plačem, lebo mi je nanič, no teraz ešte viac plačem, ale mi je dobre, lebo viem, že Pán ma miluje. S láskou *Daniela, Prešov*; ... Aj naša skupinka mala včera stretnutie. S dôverou a nádejou sme sa modlili práve aj za Európsky parlament. Pri čítaní Svätého písma sme sa zastavili pri slovách „*treba vydať svedectvo*“. Verím, že každý náš dobrý, hoci maličký skutok (teda aj náš podpis na petícii, či úprimná modlitba za politikov) je svedectvom nášho vzťahu s Otcem. S láskou *mama Dana, Žiar nad Hronom*; Verím, že modlitby toľkých matiek na svete urobia zázrak aj v tejto záležitosti. *mama Mária, Vojčice*; ... Našťastie Pán Boh vie opraviť aj naše „zašmodrchané“ dejiny, udalosti a aj naše životy. Som taká vďačná za Modlitby matiek, za to, že som mohla zažiť, že tu nie som na svoje deti sama, že nemusím byť „bohom“ v ich živote. Bola to pre mňa obrovská úľava. A keď vidím, ako sa mnohé mamy snažia „bojovať“ iba vlastnými silami, je mi to ľúto. Ďakujem Pánu Bohu za toto jeho dielo, za MM. Nech vás za to Pán žehná, aj vaše rodiny. *mama Zuzka, Zlaté Moravce*; ... Uvedomujeme si, že modlitby sa nikdy nestratia, ale sa môžu nahromadiť a v daný Boží čas budú zužitkované. Niekedy sa stávame aj my staršie svedkami takýchto zázrakov. Len aby sme sa nevzdialili od Pána. Pekne vás pozdravujú *mamičky z Nitry Čermaňa*; ... Náš Boh je Bohom nádeje, a nie zúfalstva a úzkosti. Náš Boh je väčší, On je mocnejší, dáva nám viac... *Jarmila, Dolná Streda*; ... Toto je príležitosť naplno dôverovať nášmu Bohu. Veď On má v rukách najvyššiu moc, hoc by sa zdalo, že mocní tohto sveta zvíťazili. Spája nás viera, nádej a láska! Požehnaný a radostný deň. *Gabika, Bratislava*; ...vďaka za povzbudenie k dôvere a vytrvalosti v Božiu múdrosť, lásku a dobrotu. *mama Renáta, Lehota pod Vtáčnikom*; ... Áno, denne si nám treba všimáť, čo dobré od Pána dostaneme pre nás a pre naše deti. Nech je za to oslávený. *mama Marta, Veľké Kozmálovce*.

Modlitebné trojdnie

Milé mamy, z mnohých miest a obcí sme dostali radostné správy z januárového trojdnia. Neprinášame vám teraz svedectvá z trojdnia, ale chceme vám zvlášť opísať, ako prebiehajú modlitby pred trojdním, ktoré netrvajú viac ako hodinu a pol. Prosíme, pozorne si prečítajte nasledujúce riadky. Veríme, že budú pre vás povzbudením a pomocou pri príprave marcového trojdnia. Budeme veľmi rady, ak nám aj vy napíšete, ako sa pripravujete na trojdnie a ako ste spoznali symbol pre jednotlivé dni.

Na začiatku modlitebných trojdní sme vedeli len to, že Pán nás pozýva, aby sme sa modlili na rovnaký úmysel každý štvrtý rok tri dni. Postupne nás Pán viedol a stále viac a viac nám odhaľoval hĺbku, zmysel a vzácnosť týchto dní a modlitieb nielen pre našu komunitu, ale pre celý svet. Cez trojdnie sme pozvané pripomenúť si každý štvrtý rok Veľkonočné trojdnie a prežiť ho spolu s Božou Matkou. Spiritualita MM je úplné odovzdanie sa do vôle Božej, na sto percent. To v skutočnosti dokázala iba Matka Božia Mária. Cez MM nás Pán Ježiš pozýva nasledovať jej život a podobať sa jej čoraz viac; dáva nám do srdca túžbu, aby naše srdce bolo ako Máriino nerozdelené, čisté, jednoduché, plné lásky a bezpodmienečného prijatia.

Zo začiatku sme vás upriamili na knižočku MM, aby ste ju používali aj na trojdní. Teraz nás Pán vedie ďalej. V knižočke MM sú modlitby zamerané na deti, ale počas trojdnia sa za deti nemodlíme (veď sa za ne modlíme celý rok), preto sa nebudeme modliť z knižočky. Môžeme z nich použiť len niektoré časti, ktoré sa nám hodia. Každý deň trojdnia má iný úmysel, ale tri modlitby sú povinné: modlitba k Duchu Svätému, modlitba za ochranu a modlitba zjednotenia s ostatnými skupinami matiek na celom svete. Tieto tri modlitby si môžu tí, ktorí pripravujú trojdnie, rozdeliť a každý si môže pripraviť nejakú svoju modlitbu alebo prečítať takú, ktorú sa sám rád modlí. Všetky modlitby, aj odprosovanie, chvály a čítanie Svätého písma by mali byť zamerané na úmysel daného dňa.

Každý deň začíname modlitbou k Duchu Svätému. Po nej v sobotu v modlitbe vyzveme mamy, ktoré neboli v piatok, aby oľutovali svoj hriech, a necháme chvíľku ticha na prejavenie ľútosti. V nedeľu to spravíme takisto, ale pridáme k tomu ešte prosbu, aby tie, ktoré neboli v sobotu, si vzbudili úmysel odpustiť tým, ktorí ublížili nám a našim deťom. Až potom pokračujeme ďalšími modlitbami. Na takýto začiatok nás upozornil jeden pán dekan a ďakujeme mu za to. Tento začiatok je veľmi dôležitý, lebo trojdnie má svoju postupnosť. Keď v piatok hlboko prežijeme ľútosť nad svojím hriechom, odprosíme zaň a rozídeme sa v nádeji, že môžeme začať odznova, že sme Bohom milovaní, tak v sobotu sa ľahšie rozhodneme pre odpustenie tým, ktorí ublížili nám a našim deťom. V nedeľu sa potom môžeme skutočne radovať, lebo náš duchovný zrak nie je zakalený neolútovaným hriechom, ani zaťaženy skalou neodpustenia.

My v Bratislave sme prežili výnimočné trojdnie. Piatok pripravovali staré a prastaré mamy, ktoré sa od septembra za tento deň modlili. Prišlo toľko mám, koľko ešte nebolo nikdy. Kostol bol plný. Všetci sme boli prekvapení. Vníмали sme to ako odpoveď Pána Ježiša na modlitby starých a prastarých mám, z ktorých viaceré majú nad 85 rokov. Mohli sme vidieť, že Pánu Bohu je zvlášť milá ich modlitba a obeta ich bolestí a najmä bezmocnosti. Viac ako inokedy sme pochopili slová: *Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti*. Každá mama, ktorá

prišla v piatok, aby odprosila za svoj hriech, odišla radostná, s novou nádejou, že môže začať odznovu. Na stretnutie prišli aj mamy, ktoré sa v MM nemodlia. Spravili sme chybu, lebo sme sa pred začatím nespýtali, či je tam niekto, kto o MM ešte nič nepočul. Dajme si na toto pozor, nezabúdajme na to. Treba aspoň krátko vysvetliť, čo sú MM, čo budeme robiť, prečo sme sa stretli, aby to bolo jasné každému, kto príde.

Okrem toho sme si uvedomili aj inú dôležitú vec, ktorú nám potvrdilo aj jedno svedectvo z januárového trojdnia. **Každá mama**, ktorá príde na trojdnie, by si **mala z neho na malom papieriku odniesť Božie slovo, ktoré sme v ten deň čítali**, o ktorom sme meditovali. Myslíme, že by bolo veľmi dobré, keby sme sa mohli k tomu slovu ešte vrátiť, možno cestou domov, možno pri večernej modlitbe alebo pri modlitbe v rodine.

Matky, ktoré sú ochotné slúžiť, sa môžu stretnúť dva týždne pred trojdním. Modlia sa spolu, prosia Ducha Svätého, aby ich viedol. Prečítajú si Božie slovo na daný deň trojdnia, ktoré sme dostali od Veronicy, alebo si môžu otvoriť Sväté písmo aj samy. Po prečítaní zostanú chvíľku ticho a potom môže každá mama povedať, čo jej prišlo na um – možno nejaká veta alebo len slovo, alebo si spomenula na nejaký obraz. Každá mama to povie nahlas a z toho potom vzíde symbol.

Opíšeme vám modlitby, ktoré sme mali pri príprave trojdnia. Mávame ich dva týždne pred trojdním.

Piatok – odprosujeme za svoje hriechy

Príklad: Modlili sme sa s našimi starými mamami, spievali sme pieseň k Duchu Svätému, potom sme ďakovali, chválili, čítali sme úryvok Svätého písma, ktorý poslala Veronica. *Lampou tela je oko. Ak bude tvoje oko čisté, bude celé tvoje telo vo svetle. Ale ak sa tvoje oko zakalí, bude celé tvoje telo vo tme. A keď už svetlo, čo je v tebe, je tmou, aká bude potom tma sama?! Nik nemôže slúžiť dvom pánom; pretože buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým bude opovrhovať. Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone. Mt 6, 22 – 24*

Zostali sme chvíľku ticho, potom sme ešte prosili za tých, ktorí prídu na trojdnie v piatok, a za službu týchto starých mám, aby celé stretnutie bolo na oslavu Boha. Keď sme skončili modlitbu, každá mama povedala, čo jej prišlo na myseľ pri čítaní Božieho slova. Boli to takéto slová: svieca; malá žiarovôčka, svetlo; roztrhnutý peniaz; hriech nečistoty a peniaze; kahanček – že chceme kráčať vo svetle; svetlo osvieti našu myseľ; svetlo – Božia milosť; pieseň *Mária, ochrana*; vnútorný vzdor. Človek nechce prijať, čo nám nadelila Božia Prozreteľnosť; oko a srdce; Ak bude tvoje oko čisté, celé tvoje telo bude mať svetlo. – Keď sa nám zakalí zrak, knôť v nás zhasína; Kdes' moje spasenie, láska moja, láska moja; Máme plné ústa rečí o Panne Márii, ale nenasledujeme jej život.

Potom sme tieto veci dali už len dokopy: **Symbol nášho hriechu bola zhasnutá svieca** – kahanček. Každá mama dostala vzadu v kostole zapálený kahanček, ktorý sama sfúkla, aby sme si každá uvedomili, že hriechom zhášame milosť, svetlo, ktoré sme dostali od Pána. Mamy išli pred oltár so zhasnutým kahancom a tam si ho každá znovu zapálila od sviečky symbolizujúcej Pána Ježiša, ktorý je svetlom nášho života. Zapálenie kahanca znamenalo naše rozhodnutie opäť prijať Božiu milosť a kráčať v Kristovom svetle. Zapálené kahančeky sme kládli do veľkého červeného srdca, ktoré bolo pripravené pred oltárom, jednoduché, z látky.

Sobota – modlíme sa za tých, ktorí ublížili nám a našim deťom

Príklad: Modlili sme sa s mamami podobne ako za piatok. Po skončení modlitieb mamy hovorili k Božiemu slovu, ktoré sme čítali. Čítanie na sobotu bolo z Listu Hebrejom: *Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a klbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať.*

Na čo mysleli mamy v tichu, to povedali: auto; telefón a fonendoskop; niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný (vidí aj nás, ako odpúšťame či neodpúšťame); odpustenie srdcom; obnažené; holé ruky; čistý papier; zrak prenikajúci do hĺbky; spočinúť v Bohu; nič nebude skryté; milosrdenstvo; obraz – Panna Mária držala v náručí Ježiška, trochu väčšieho, rozsievajúceho hviezdy, ktoré svietili; svietielka radosti, odpustenia.

Z tohto vznikol **symbol modlitby za tých, ktorí ublížili nám a našim deťom – čistý papier**, ktorý sme odovzdávali do košíka ako znak toho, že už nežalujeme na tých, ktorí nám ublížili, a tiež ako prosbu, aby boli slobodní pre Pána. *Prázdne dlane* sme chvíľku podržali, aby sme si uvedomili, že On vidí, ako odpúšťame. Dovolíme Pánovi, aby to On spravil v nás. Každá mama dostala po odovzdaní čistého papiera *do prázdnych dlaní* hviezdičku radosti z fosforu. Keď sa na ňu pozrieme, môžeme si spomenúť na radosť celého neba, ktorá je vždy, keď sa rozhodneme odpustiť. Zároveň sme si uvedomili, že odpustenie je proces – *ako i my odpúšťame* – a potrebujeme Božiu milosť, aby sme to dokázali. Nosíme v našom srdci *vážnov neodpustenia*. Telefón nám pripomenul, že môžeme zatelefonovať Pánu Bohu: *tento človek mi ublížil, daj mi silu na to, aby som vedela odpustiť*. Odpustenie je priamo spojené s láskou, Pán Ježiš nečaká len to, aby sme odpustili, ale čaká, že tých ľudí budeme milovať, že budeme chváliť Pána za ich život. Ak toto dokážeme, budú nielen oni slobodní, ale aj my. Len chválou utíšime rev obvinení v našom srdci.

Pane, tu sú moje ruky, vezmi z nich, čo chceš, vlož do nich, čo chceš, a vo všetkom nech sa stane tvoja svätá vôľa. Mamy cítili, že majú prinášať drobné obety za tých, ktorí na trojdnie prídu.

Nedeľa – ďakujeme a chválime Pána za všetko, čo spravil v našom živote.

Je nádherné sledovať, ako mamy nachádzajú symbol na jednotlivé dni, symbol, ktorý je veľmi jednoduchý a ľahko ho pochopia tí, čo prídu na modlitby trojdnia. Symbol je vždy iný – aj v tom vidíme úžasnú tvorivosť Ducha Svätého, ktorý tvorí veci nové a iným spôsobom. Niekedy symbol odovzdávame, inokedy si ho odnášame domov. Iba Duch Svätý vie, ako sa môže dotknúť nášho srdca. Prípravné modlitby sú vždy veľmi potrebné kvôli symbolom, ale aj kvôli modlitbe za mamy, ktoré na stretnutie prídu. Stane sa, že na trojdnie prídu zranené mamy len preto, aby kritizovali, aby hľadali, čo bolo podľa nich zlé, aby vniesli nepokoj. Keď sa modlíme pred stretnutím, Duch Svätý bude hovoriť za nás a v nás.

Na záver každého dňa je dobré, keď mamy povedia svedectvo, ktoré sa viaže k úmyslu modlitby daného dňa. Svedectvá sú pre nás všetky veľkým darom, sú chválou a slávou nášho Pána Ježiša Krista.

So symbolmi, ktoré použijeme na trojdní, môžeme po skončení naložiť tak, ako uznáme za vhodné. Nie je potrebné ich odkladať, iba ak chceme a viažu sa na niečo krásne, čo sme na trojdní prežili. Symboly len naznačujú niečo v danej chvíli, určitý postoj v modlitbe, vo vzťahu k sebe, druhým ľuďom alebo k Bohu, ale ony samy tú hodnotu nemajú. Podobne aj krúžky. Ak si ich potrebujeme prepísať, staré môžeme roztrhať a hodiť do koša a napíšeme si nové. Len tie krúžky, ktoré odovzdali mamy na stretnutiach vo farnostiach pri predstavovaní MM, dávame do obálky, na ktorú napíšeme názov obce a dátum, a pri modlitbách v komunitnom dome sa modlíme za všetkých, ktorých sme tam stretli, a obálky dvíhame ku krížu. Tak to chcela od nás naša zakladateľka Veronica.

Na najbližšie trojdnia nám naša zakladateľka Veronica odporúča tieto čítania:

28. až 30. marca 2014: v piatok Ozeáš 14, 2 – 9; v sobotu Ž 51; v nedeľu Lukáš 9, 46 – 48.

27. až 29. júna 2014: v piatok Marek 12, 28 – 34; v sobotu Žalm 147; v nedeľu Lk 10, 25 – 28.

26. až 28. septembra 2014: v piatok Ezechiel 18, 27 – 32; v sobotu Ž 144, 11 – 15; v nedeľu Lk 18, 9 – 14.

23. až 25. januára 2015: v piatok Efezanom 5, 8 – 14; v sobotu Žalm 24; v nedeľu Matúš 21, 28 – 32.

Z vašich listov a mejlov

Milé mamy, chcela by som sa s vami podeliť s jednou skúsenosťou s modlitbou spolu s mojou mamou. Moja mama má už 88 rokov a je odkázaná na pomoc nás detí, lebo po porážke stratila orientáciu a pamäť. Bývame v jednom dome na rôznych poschodiach. Často sme sa povadili, keď som prišla k nej, pretože je tvrdohlavá a ja tiež. Keď som jej nedala za pravdu, hneď sa urazila. Cítila som, ako nás tieto hádky rozdeľujú, ale nedokázala som jej ustúpiť, lebo sa mi v pamäti vynárali situácie z detstva, ale aj z dospelosti, keď nás mama vo všetkom dirigovala. Veľmi ma to trápilo, cítila som tvrdosť svojho srdca a nelásku k mame. Až raz som v hĺbke srdca počula slová, že *musím mamu začať milovať ako svoje dieťa, lebo ona nezažila bezpodmienečnú lásku v detstve. Až potom bude ona schopná dať lásku mne.*

A tak som začala vnímať mamu ako dieťa a bolo to pre mňa oslobodzujúce. Už som nemala nutkanie oponovať jej, aj keď nemala pravdu a vymýšľala si. Ved' to robia aj deti. Začali sme sa spolu modliť najprv ruženec a potom menovite za konkrétnych ľudí. To sa jej páči. Všimla som si, že pri modlitbe zasvätenia sa Panne Márii potichu opakuje po mne slová modlitby.

Večery s mamou sa stali pre mňa chvíľou s trpiacim Kristom a veľkým darom od Pána. Cítim silu týchto spoločných modlitieb. Pochopila som, že je to čas pre moje obrátenie a očistenie. Pri odchode dám mame krížik ako mojim deťom. Najväčšiu radosť mám, keď mi mama urobí na čelo krížik so slovami požehnania. To predtým nerobievala, lebo možno ani nevedela o sile materského požehnania.

A tak obe dostávame to, čo nám tak chýbalo. Boh je úžasný, doplní to, čo potrebujeme, len chce, aby sme Mu načúvali a spolupracovali s Ním.

mama Mária

Na duchovných cvičeniach pre koordinátorky nám don Anton hovoril *o duchovnom pôrode pre nebo*, ktorý býva oveľa ťažší ako fyzický pôrod. My mamy sme výnimočne obdarované, a preto máme pre nebo porodiť nielen svoje deti, ale svojím spôsobom aj svojho manžela. Rozmýšľala som o mnohých problémoch, ktoré v našej rodine sú, a zrazu mi napadlo, že vzhľadom na blízkosť Boha, ktorú prežívam aj vďaka MM, by som možno mala porodiť pre nebo aj niektorých členov mojej širšej rodiny. Potom sme mali nočnú adoráciu a Janka nám povedala, že sa nebudeme zapisovať na konkrétny čas, ale keď sa v noci zobudíme, aby sme sa neprehodili na druhú stranu, ale obliekli sa a zišli do kaplnky. V noci som sa zobudila, ale vstať sa mi nechcelo, zdalo sa mi, že je zima a veľká tma. ☺ Pri prehadzovaní na druhú stranu som si spomenula na slová dona Antona a v mysli mi prebehla táto veta: *Ak chceš niekoho porodiť pre nebo, tak marš z postele na vzdycháreň!* Hneď som bola hore a išla som s radosťou za Pánom. Celú noc sa v kaplnke mamy striedali a vždy ich tam bolo veľa. Keď som asi po hodine odchádzala, pozerala som, aké krásne sú tie mamy, ktoré spolu so mnou *rodia* svojich drahých pre nebo.

mama koordinátorka ☺

Pokoj vášmu srdcu... Naša skupinka sa na modlitby stretáva v piatok doobeda a sú pri nás aj naše malé deti. Pre mňa osobne je veľmi silná modlitba vďakyvdania za materstvo. Keď čítam alebo počúvam slová, že Boh nám zveruje do opatery svoje vzácne deti, že materstvo je požehnané a dôstojné povolanie, som šťastná a vďačná dobrému Bohu za také veľké dary – deti a materstvo. S manželom nemáme vlastné deti, ale spoznali sme, že nás Boh volá inou

cestou, a tak sme pred dvomi rokmi prijali do našej rodiny z detského domova dve deti. Prežívam to takisto, ako je to v tej modlitbe – že nám naozaj boli zverené, že sú veľmi vzácne a že môžem vďaka nim plnšie prežiť dôstojnosť povolania matky. Ďakujem dobrému Bohu za môjho drahého manžela, ktorý sa o nás stará a ktorý sa teší so mnou, že môžem patriť do rodiny MM. V modlitbe

mamka Martina

Z nášho rodinného spoločenstva, ktoré navštevovali štyri manželské páry, sa vyvinuli Modlitby matiek, lebo od roku 2013 máme každá bábätko a nebolo možné stretať sa večer aj s manželmi. Tak sa teraz stretáme raz týždenne dopoludnia, momentálne je nás päť matiek na rodičovskej dovolenke.

mama Slávka, Hubová

Sme veľmi rady, že sme sa mohli zaradiť do celosvetového hnutia MM. Naše stretnutia nám pomáhajú s ľahkosťou prekonávať všetky problémy, keď vieme, koľko prosieb ide za každé dieťa k nášmu Pánovi. Ja sama za seba môžem povedať, že pre mňa sa stal každý deň radostný, nepociťujem žiadnu beznádej v mojich prosbách. Každé ráno s rukami vystretými ich odovzdávam Pánovi a od neho dostávam taký pokoj, že sa môžem naplno venovať svojej práci.

Pracujem na mmg pracovisku a určite viete, koľko matiek trpí tou zákernou rakovinou prsníka. Všetky odovzdávam Božiemu milosrdenstvu a komunikácia s nimi je pokojná a úžasná, lebo skoro každá mi povie, ako Pán Boh dá – úžasné odovzdanie sa. S láskou a neustálymi modlitbami za všetkých

mama Mária, Topoľčianky

Bola som ako Nioba

(Nioba bola tébska kráľovná, manželka kráľa Amfióna. Mala sedem dcér a sedem synov. Keď obyvatelia Téb obetovali bohyni Létu, vyčítala im to a vyvyšovala sa nad bohyňou, vraj ona má 14 detí a Létu iba dve... Létu sa posťažovala na Niobu svojim deťom Apolónovi a Artemide. Tí za trest zabili všetkých štrnásť Niobiných detí. Nioba od žiaľu skamenela a z očí jej vytekali dva nekonečné pramene slz. Jej manžel Amfión si od žiaľu prebodol mečom hrud'.)

Mala som päť detí a bola som pyšná. Dokázala som ich porodiť zdravé a úspešne vychovávať. Mali dobré výsledky v škole, veľa hračiek, všetko som stihala. Piate dieťa sme si priviezli z pôrodnice vlastným autom. Stavali sme si vlastný dom, lebo sme sa predtým tlačili v malom byte. Veľa pomoci nám poskytovala mama. Bola rada, že som aspoň statočná, aj keď som odmietala svoje deti pokrstiť. Po revolúcii ich dala pokrstiť ona s mojou krstnou mamou, odviezli ich na jednu faru na dedine, kde mali známeho pána farára, ten sa podvolil. Veľké deti dostali aj sväté prijímanie.

Ako sa to začalo? Ešte som kojila najmladšieho synčeka, keď som tri mesiace po pôrode otehotnela. Predtým som si stále myslela, že na všetko stačím. Projekt na dom bol hotový, pôžička vybavená, začala som sa rozumieť tomu, čo sú kroky, klieštiny, pomúrnicie, nosné múry, voštiny a tynky... Ako by som si mohla nechať to dieťaťko? Najstaršia dcérka sa hnevla na otca, že je sexuálne nezriadený... už pri tom piatom... mali spolu taký konflikt, že som kvôli tomu takmer potratila. Po hádke s ocom, pri ktorej bola potrhávaná jeho košeľa, dcérka utiekla z domu, hľadali sme ju v noci autom cestou do susednej dediny, kde mala kamarátku... Pre to všetko som tam išla. Na potrat. Na izbe bola so mnou jedna stavebná inžinierka, bola tam už druhýkrát. Preberali sme, či budú dobré základy nášho domu, aké materiály použiť. Lekár bol ku mne slušný, vážil si, že som aspoň doteraz statočne rodila... Tretia žena, s ktorou som bola na izbe, tam už bola tretíkrát. Vraj potrat pre ňu bol, ako keby roľu pohnojili. Zariekala sa, že už nikdy tam nepôjde. Veď aj my. Máme päť detí a plánované bolo z toho len jedno, tretie. Pritom keby sa dali do jedného dodávkového auta všetky tie prezervatívy, ktoré sme použili, bolo by možno plné. Chcela som byť optimistická, zvládnuť to. Silila som sa do úsmevov, ale moja mama zistila hneď, kde som bola. Zhrozila sa! A ja som postupne stále viac zisťovala, že moje morálne právo na ten potrat som nemohla považovať za samozrejme.

S veľkou energiou sme sa pustili do budovania základov nového domu. Chceli sme ho postaviť veľmi rýchlo. Mám organizačný talent a viem byť neúnavná. Pozhánala som si chlapov na všetky práce, pomáhali nám aj susedia, rodina a kolegovia v práci. Vtedy za socializmu sa tak stávalo. Ale čo sa stalo? Stavali sme podporné múriky na vylatie základov a nalepili sme na ne pomocou ohňa izoláciu, aby sa do nich dal naliať betón. A jeden takto pripravený múr nám celý spadol. Suseda nám povedala: *to vám preto spadlo, lebo ste ho budovali na Veľký piatok. Vtedy sa nesmie so zemou nič robiť...* Potom zrazu náš maličký: Už chodil a zrazu prestal chodiť. Chodili sme po lekároch. Čo sa mohlo stať? A potom prišla najväčšia katastrofa: Bola som ako obvykle na stavbe, lebo manžel nezvládal všetky práce robiť sám, ani organizovať. Staršie deti varovali najmladšieho. Naraz bledé deti dobehli na stavbu za nami: maličký sa im zamotal k poličke s chemikáliami a upil si z prostriedku na čistenie sporáka. Silná žieravina. Našťastie, duchapritomne rýchlo ho doma prinútili zvracať a dávali mu tekutinu. Volali sme záchranku. V záchranke som mala chlapčeka na kolenách a z úst mi vychádzali prvé slová modlitby: *„Otče náš... odpusť nám naše viny...“* „*Mali ste šťastie!*“ povedali nám, keď chlapčeka prepúšťali z nemocnice. *„Dali sme ho do poriadku!“* Uspokojili sme sa znova. Na modlitby nebolo času, práve cez víkendy sa vtedy najviac pracovalo. Murári celý týždeň v socialistickom podniku nič nerobili a cez víkendy si mohli konečne zarobiť. Dievčatá im u mamy varili guláše, nosili sme im pivo a pomocou socialistickej pôžičky sme smelo stavali.

Na materiál bolo, ale na zaplatenie murárov a pomocníkov to nebolo dost. Deti chodili k babke, ktorá nám pomáhala a učila ich základom viery. Ale také učenie bolo slabé. Dievčatá sa chceli rýchlo dostať z domu, v ktorom rodičia boli nervózni, preťaženi a nemali peniaze. Vyleteli do sveta, ktorý sa po revolúcii otváral. Dve staršie dcéry

sa rýchlo ponáhľali do manželstva, čo znamenalo hlavne: *preč od rodičov*. Dnes sú už obidve rozvedené. Mama pripravila nášho staršieho syna na prvé sväté prijímanie, kúpila mu oblek, sviečku, iba ja som mala ísť na faru ho tam prihlásiť. Pán kaplán mi povedal: *A ako prídu k tomu tí ostatní, ktorí sa pripravovali v škole a on s nimi nechodil na náboženstvo?* Odpovedala som: *No ved' to ho babka pripravila, ja som ho len prišla prihlásiť, ona ma poslala za vami, bude sklamaná*. Dostali sme obidve lekcii na fare, ale odvtedy som najmladšieho začala vodiť do kostola ja. Chodievala som na chór, rada som spievala, boli to pre mňa hudobné zážitky.

Prišlo leto, prázdniny. Stavba domu, krdeľ detí, nikdy som od sobáša nebola sama a teraz zrazu, dom sa dokončoval, a ja som zostala doma celkom sama. Manžel bol na liečení a môjho najmladšieho zobrala jedna dcérka za ním do Tatier. Premýšľala som a začala som sa modliť. Bolo toho veľa, od sobáša som sa nespovedala. Pôjdem na spoveď k našim rehoľníkom. Bola to záplava slz, spoveď po dvadsiatich rokoch... Odvtedy už chodím na spoveď každý mesiac, ako mi páter odporučil. Až dodnes. Bol to balvan, ktorý zo mňa spadol, prišla radosť z premeny. Nuž, deti boli prekvapené. Aj keď dve dcérky sa medzitým s mamou pripravili aj na birmovku, nedokázali stráviť moju premenu, ani tú svoju vlastnú. Menilo sa vtedy všetko, celá spoločnosť sa menila, revolúcia zamávala aj s mojím manželom. Vrátil sa domov z liečenia a našiel akúsi inú manželku. Nebola plná starostí a obáv, ale... ako ju mal chápať, nikto ho náboženstvo neučil. *Všetci ste pokrstení, ja sám som medzi vami nepokrstený...* Začal nám hovoriť *Vy a stali sme sa akýmisi nepriateľmi, aj keď sme vôbec neboli jednoliata skupina. Čokoľvek zlé sa stalo, vinník bol kdesi medzi nami... Vy...* Našťastie po svätej spovedi som dostala horu energie, cítila som, ako mi ju počas meditácie a modlitby vliala nebeská Matka. Ten obrovský príval energie ma posilňoval veľmi dlho, až doteraz z neho čerpám.

Deti postupne poutekali z domu. Najprv dcérky, utiekli študovať ďaleko od domu, kde boli rodičia, ktorým nerozumeli, nekonečne dlho sa trápili s domom. Ich mama chcela, aby nežili len tak nadivoko, aj otec sa pridával k názoru, že keď žijú s niekým, malo by to byť v manželstve. Problémy boli so všetkými našimi deťmi, ale s najmladším synom prišlo takmer peklo. Chlapec chodil do školy už z nového domu. Chodili sme s manželom obidvaja do práce, skonsolidovali sme sa ako-tak aj finančne. On chodil so mnou do kostola od malička, jediný z mojich pokrstených detí. Mala som spoločníka každú nedeľu aj na modlitby aj na kostol. Potom mal ísť na birmovku. Kto mu bude birmovným otcom? Súrodenci už boli preč z domu. Moja krstná mama bola už stará, babka prísna. Jeho napadlo, že by to mohol byť veľký bratranec. Študoval u saleziánov, aj keď sa to s ním v poslednej dobe akosi zmenilo... Od birmovného otca dostal birmovanec striebornú retiazku a odo mňa si vydrankal nový mobil. Okolo neho boli samí bohatí chlapi a on mal len takú starú tehlu. Mobil bol motivácia pre birmovku. Ale prišiel trest. Veľmi rýchlo: strácali sa nám doma peniaze, zrazu sa vyparili peniaze z nášho účtu: závislosť na telefonovaní. Stále horšie výsledky v škole, domáce hádky: *Kto je na vine?...* Vy. Potom si mal chlapec vybrať strednú školu. Kamaráti, čo mali lepší prospech, mali aj viac peňazí. Kríza bola veľká, najmladší nebol schopný skončiť žiadnu školu, bohatí kamaráti chodili po nociach kade tade... a on s nimi. Napokon išiel za nimi do Anglicka. Báli sme sa veľmi, že sa v cudzine stratí, skorumpuje. Bolo treba veľa modlitieb. A tu prišiel na pomoc niekto, na koho som už prestala myslieť, aj keď výčitky svedomia stále boli.

Prišiel za mnou vo sne. Môj najmladší, odvrhnutý... S manželom sme si už dávno povedali, že to bol isto chlapec. Pôvodne sa náš najstarší syn mal volať Ján a vtedy sa nám obidvom toto meno páčilo... Ten sen bol veľmi živý a nezabudnuteľný. Prichádza za mnou on, moje dieťa, omotaný bielymi plachtami, tvár omotaná a niečo chce. Čo chce? Zrazu som pochopila. Chcel meno. Nepokrstili sme ho. Ráno, keď som sa zobudila, povedala som o tom sne manželovi. Trápilo ho to, že sa neviem vyrovnáť s potratom, cítil sa zle. Ja som mu povedala, že náš chlapec bude mať meno. Budeme ho volať Ján. Na dušičky dávam do okna sviečku nenarodených detí. Na okne je jeho meno a vek. Zrazu som pochopila, že on mal takú silu, že zhodil múr domu, kvôli ktorému musel zomrieť. Zrazu som pochopila, že Otče náš, ktorý som sa modlila cestou do nemocnice, keď som sa strachovala o synčeka, ma učil po rokoch môj Janík. Zrazu som pochopila, že on ma priviedol na svätú spoveď po dvadsiatich rokoch. Počas Modlitieb matiek vkladám jeho meno do košíka a ďakujem mu za moju premenu. Modlím sa s ostatnými matkami za svoje deti. Postupne, veľmi pomaly, sa všetko lieči. Rany sa postupne hoja. Vďaka ti, Janík!

mama z Modlitieb matiek

Podakovanie

Milé mamy, osobitne by sme chceli na tomto mieste poďakovať Pánovi za všetko, čo robí cez MM v našich životoch. Ďakujeme všetkým vám, ktoré nám píšete svedectvá o Božej veľkosti. Aj keď nie všetky uverejňujeme v listoch, uisťujeme vás, že každé jedno je pre nás veľkým povzbudením a Pán aj nám dáva cez ne novú silu do služby.

mamy Marta a Jana

Chceme sa vám poďakovať zato, že ste do našej farnosti prišli a ukázali nám modlitbu pre nás matky, ktorá má silu. Stretávame sa každú stredu a vždy sa tešíme. To, čo tam prežívame, sa nedá opísať, je tam úžasný pokoj, otvárame si srdcia pre Pána, cítime silné pôsobenie Ducha Svätého, je to niečo, čo prajem z celého srdca každej matke. Modlíme sa za vás a myslíme na vás. Prajeme vám v novom roku, aby ste naďalej šírili túto úžasnú modlitbu pre všetky rodiny, aby vás chránila a sprevádzala na cestách Panna Mária a nech Duch Svätý pôsobí vo vás.

Z celého srdca praje

skupinka matiek z Višňového

Pred chvíľou som dospievala Magnifikat. Nevesta mi oznámila, že je tehotná, a s veľkou radosťou mi ukázala tehotenskú knižku. A minulý týždeň mi dcéra oznámila, že tento rok sa bude vydávať (bude mať v lete 36 a už mnoho rokov, od vysokej školy, žijú spolu s nastávajúcim zaťom). Pán je úžasný, moje srdce plesá... *mama zo Šúrova*

Milé mamy, chceme sa s vami podeliť o zázrak, ktorý Pán vykonal v našej skupinke. Zároveň vás chceme povzbudiť, aby ste všetko odovzdali do jeho rúk, aby ste dúfali v jeho pomoc, všetko konali v láske, pokore, poslušnosti a jednote.

Vlani naša mamička Bibiana otehotnela. Mala 41 rokov a s manželom túžili ešte po jednom dieťati. Keď išla v treťom mesiaci na kontrolu, lekár jej povedal, že dieťaťko sa narodí choré, s Downovým syndrómom. Dozvedela sa to vo štvrtok dopoludnia. Naša skupinka sa modlí pravidelne vo štvrtok o ôsmej večer. Tak v ten istý deň, po vypočutí si sklúčujúcej a smutnej zvesti, tehotná mamička, kľáčiac pod krížom, odovzdávala do Pánových rúk svoje nenarodené bábätko. Neprosila o zdravie, ale o pomoc pri prijatí Božej vôle. A bábätko ubezpečovala, že ho budú mať radi také, aké sa narodí. Prosila ho, aby sa nebálo prísť na tento svet, aby sa netrápilo tým, čo ľudia hovoria, lebo Božia láska a láska rodičov k nemu ho ochráni pred všetkým. Bolo to pred sviatkom Božského Srdca. Začali sme sa aj s našimi rodinami stretávať na modlitbe deviatnika a po sv. omši, na sviatok Božského Srdca, kľáčiac pred svätostánkom, sme sa Mu všetci zasvätili. 22. októbra 2013 sa narodila krásna a zdravá Bernadetka, ktorá je dôkazom, aký je človek slabý a maličký a aká nekonečná je Božia veľkosť a dobrotá. V ten deň Bibiana cítila veľký boj medzi dobrom a zlom. Jej život a život dieťaťka bol pre komplikovaný pôrod ohrozený. Odovzdaná do Božích rúk všetko prijímala v pokoji, lebo cítila silu a veľkosť modlitieb. Mamičke hneď po pôrode hrozila transfúzia krvi. Počas celého tehotenstva mala veľmi zlé výsledky. Tesne pred pôrodom sa všetko upravilo a transfúziu nepotrebovala.

Nech je zvelebený Boh za všetko dobrodenie, za všetko, čo z jeho milosti dostávame, ale aj za mamy, ktoré vedia prijať Božiu vôľu, ako mamička z našej skupinky! *za mamy z Poluvsia Alicja*

Ďakujem za modlitbu ohľadom manželstva môjho brata Cyrila. Vrátil sa k manželke. Zatiaľ to ešte nie je bez komplikácii, ale je pri vlastnej žene, za čo patrí veľká vďaka Pánovi. *mama Matilda*

Chcem sa poďakovať za vyslyšanú modlitbu za dcéru Annu, ktorej v 25. týždni tehotenstva zlyhali obličky, narodila sa zdravá, dobrá dcéra Eliška. Anička má po roku – po 10-hodinovej operácii – sfunkčnenú obličku aj s močovodmi. Veľké Pán Boh zaplať za MM, za každú mamu, za požehnanie, ktoré dostávame cez MM. *mama Hanka*

Milé mamy, v predchádzajúcom LISTE sme ďakovali za mamu Gabiku, ktorá sa po diagnostikovaní rakoviny hrdla rozhodla pre bábätko a nie pre potrat, a tak oddialila svoju liečbu. Ďakovali sme za narodenie zdravého chlapčeka Marca a prosili sme o modlitby za mamu Gabiku, ktorú čakala intenzívna liečba. 15. januára si ju Boh vo veku 29 rokov povolal k sebe. Odišla, ale vyhrala najdôležitejší boj: napriek ťažkej chorobe sa rozhodla darovať život dieťaťku. Chorobu znášala s vierou a s vierou aj odišla k Pánovi. Teraz sa naša mamička Gabika prihovára za nás. Prosíme o modlitbu za jej rodinu, manžela a dvojmesačného Marka. „*Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, bude žiť naveky.*“ *mama Andrea*

Milé mamy, tešme sa s mamou Gabikou, že je už v nebi, veď to je cieľ nášho života! A smúťme s jej manželom a synčekom, že zostali sami. Verme, že Pán sa postará, že On raní, ale aj obviaže. Toľko mamičiek z MM už odišlo k Pánovi, že tam už majú poriadne spoločenstvo MM. Veľmi nám tu chýbajú, ale teraz ešte nevieme, aké je aj pre nás dôležité, že sú v nebi. Verím, že za nás orodujú. *mama Jana Pajanová*

O modlitbu nás prosili

Milé mamy, spájajme sa v modlitbe za našu zakladateľku Veronicu, za pokoj vo svete, ďakujme za pokoj v našej krajine, veď vidíme, aký je krehký. Žiť v krajine, kde je pokoj, je veľký dar.

Modlime sa za rehoľné sestry karmelitánky z Betlehema, ktoré stavajú veľkú budovu, v ktorej bude aj naša medzinárodná konferencia MM. Ich kláštor je postavený na mieste, kde bol pomazaný kráľ Dávid.

Drahé mamy, dostávame od vás mnohé prosby o modlitby na vaše úmysly, za vašich drahých alebo za tých, ktorí vás o modlitbu prosili. Niekedy sú to naozaj ťažké skúšky. Ďakujeme za vašu dôveru.

Ubezpečujeme vás, že každú jednu prosbu zapisujeme do nášho zošita v kaplnke a každý deň odovzdávame všetkým, ktorí sú tam napísaní, do Ježišových rúk.

Vyprosujeme vám milosť, aby ste vydržali, aby ste nestratili nádej, aby vás a vašich drahých Pán držal pevne a nežne vo svojom náručí a najmä aby sa vo vašom živote a v živote vašich drahých vyplnila Božia vôľa celá. To je to najlepšie, čo sa nám všetkým môže stať. Nič lepšie nikto z nás nevymyslí.

Milá mama, keď trpíš veľmi, nie si sama, Pán Ježiš trpí s tebou, je ti tak blízko... ani jedna tvoja slza sa nestratí... má ťa rád, si jeho milovaná dcéra... Neboj sa, si Bohom milovaná...

Veľké stretnutie MM – Svit 9. až 11. mája 2014

Milí priatelia, tento rok bude vo Svite veľké stretnutie MM v máji, na Deň matiek. Stretnutie je *predovšetkým pre matky z MM a ich dcéry, ktoré majú nad 18 rokov a chcú by prísť s vami*. Prosíme, zabezpečte si doma starostlivosť o malé deti, aby ste si mohli oddýchnuť a načerpať nových síl. Dni na veľkom stretnutí MM vo Svite sú pre nás dňami *duchovnej obnovy*, je to krátky čas na oddych a duchovné osvieženie, aby sme potom zase mohli doma slúžiť s láskou.

Registrácia – pre VŠETKÝCH účastníkov, ktorí prídu od piatku, je v hoteli Spolcentrum.

Téma stretnutia – „*Prosme o usmerňovanie*.“ Celé stretnutie je zasvätené Sedembolestnej Panne Márii.

Deviatnik a pôst – Deviatnik, kto aký chce, **začneme 1. mája**. V tieto dni sa budeme modliť aj za pokoj vo svete – zvlášť v Egypte, Sýrii a Izraeli. Spojíme sa v modlitbe a v pôste tak, aby každý deň bol pokrytý pôstom aspoň dvoch matiek. Prosíme vás, pridajte sa k pôstu v ktorýkoľvek deň a nahláste ho *svojim diecéznym koordinátorkám*.

Svedectvá – Prosíme mamy, ktoré sa chcú na stretnutí podeliť so svojím krátkym svedectvom, aby si ho priniesli napísané na papieri. Uveďte aj svoje meno a obec, odkiaľ ste. Svedectvá by sa mali týkať MM. Pri príchode ich odovzdáte mame Táničke.

Kňazi – Srdečne pozývame kňazov z vašich farností, všetkých, ktorí môžu prísť. Prosíme, pozvite ich na stretnutie v našom mene, aspoň na sobotu, aby prišli a prežili s nami radosť z veľkej rodiny. Aby vedeli, že nám na nich záleží, že v našich srdciach majú vždy svoje miesto, že nie sú sami. Prosíme, oznámte telefonicky mame Marte z Bardejova, mobil 0908/822 422, **príchod každého kňaza**, aby sme mu urobili menovku, aby aj takýmto spôsobom cítil, že je medzi nami vítaný. Všetci kňazi, aj tí, ktorí prídu iba na sobotu, *sú pozvaní na obed na faru*. Tešíme sa na všetkých.

Ubytovanie a strava – Tento rok budeme bývať v Spolcentre, v Skale a v ubytovni Koliba. Hotel Spolcentrum je na ulici SNP 142, neďaleko autobusovej stanice pri obchode Lidl. Skala je na Štefánikovej ulici, rovnako ako aj ubytovňa Koliba, ktorá je blízko kostola. Hotel Spolcentrum je ďalej od kostola, je to moderné ubytovanie; v Kolibe je to ako na chate, izby sú celé drevené, pekné, priestrané, vhodnejšie pre mladé mamy. Skala je niečo medzi tým. V Skale máme len 50 miest. Mapka je na prihláške. Prosíme, aby ste na prihlášku napísali, kto má **problémy s chodením**. Tiež napíšte, kde by ste chceli bývať, ale **nemôžeme vám zaručiť**, že tam budete isto. Budeme sa veľmi snažiť, aby sme to spravili najlepšie, ako sa bude dať, k spokojnosti nás všetkých.

Cena za ubytovanie a stravu je jednotná pre všetkých: 55,- € od piatku večere do nedele obeda vrátane.

Prihlášky – Musia vyplniť a poslať len tí, ktorí prídu na celý pobyt. Na jednu prihlášku jedno meno. Prihlášku pošlite v obálke s prilepeným dokladom o zaplatení **najneskôr do 15. apríla 2014** na adresu:

Modlitby matiek – veľké stretnutie, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5

Konferenčný poplatok – tento rok nebude, pretože cena za ubytovanie a stravu je o trochu vyššia. Prosíme, modlime sa zato, aby nás každá mama podporila vo forme dobrovoľného príspevku tak, ako môže, aby sme mali na všetko, čo bude treba pripraviť na stretnutie.

Autobusy a autá – Vás, ktorí organizujete zájazdové autobusy, prosíme, aby ste zavolali mame Adrike 0903/440 013. Pri príchode na vás budú čakať mamy, ktoré vám odovzdajú pripravené materiály.

Vás, ktorí prídete svojimi autami alebo inou dopravou tiež len na sobotu, prosíme, aby ste si pri príchode vyzdvihli v kostole (alebo pred kostolom) vyzdvihli pripravené materiály.

Peniaze na stretnutie – Vy, drahé mamy, **ktoré môžete prispieť matkám**, ktoré by rady prišli na stretnutie, ale finančné možnosti im to nedovoľujú, pošlite peniaze na číslo účtu MM s odkazom DAR PRE MATKY a **zavolajte mame Alicji 0902/855 004, koľko môžete prispieť**. Vďaka takýmto dobrodincom mohli prísť na naše veľké stretnutia po minulé roky mnohé matky, ktoré by si nemali z čoho zaplatiť cestu, ubytovanie či stravu. Vopred vám v ich mene ďakujeme! *Mama, ak veľmi túžiš prísť na stretnutie do Svitu*, ale z finančných dôvodov si to nemôžeš dovoliť, **zavolaj mame Alicji 0902/855 004**. Modli sa za toho, cez koho ti Pán peniaze pošle. Nemať peniaze nie je ani hanba, ani hriech! Pán najlepšie vidí tvoju finančnú situáciu.

Toto je pravdepodobný program stretnutia Svit 2014:

Piatok: od 14.00 – prezentácia pre všetky mamy, hotel Spolcentrum; 17.00 – večera; 18.00 – sv. omša, modlitby zmierenia;

Sobota: 6.00 až 7.30 – raňajky; 8.00 – modlitby k Duchu Svätému; 8.30 prednáška: *Prosme o usmernenie*; 10.00 – zdieľanie; 11.00 svedectvá; 12.15 – obed; 13.30 – adorácia; 14.30 – sv. omša; 15.45 – MM; po nich do 17.30 odpovede na otázky; 18.00 – večera; 19.30 – eucharistická adorácia vďakyvdania.

Nedeľa: 7.30 – sv. omša v kostole; 8.30 – raňajky; 9.30 – zdieľanie v hoteli Spolcentrum; 12.00 – obed. (Zmena programu vyhradená. ©)

Čo nového v MM

– Vitáme nové mamy, ktoré prišli do skupiniek MM. Máme z vás radosť, tešíme sa a modlíme sa za vás, aby vás Pán požeňnal, aby ste sa stali soľou zeme. Nové skupinky sú v týchto mestách a obciach: Budmerice, Cabaj – Čápor, Dlhé Stráže, Hubová, Chlebnice, Košice, Levoča, Nová Dedinka, okolie Šamorína (Kvetoslavov, Michal na Ostrove), Petkovce, Plavnica, Prešov, Remeniny, Sabinov, Sobotište, Strážske, Stupava, Tichý Potok, Topoľčianky, Vavrečka na Orave, Veľké Kozmálovce, Veľké Rovné, Zuberec.

Slovenské knižočky MM sme nedávno posielali aj slovenským mamám do Kanady.

– Pozývame vás na **stretnutie koordinátoriek a matiek**, ktoré sa starajú o viac skupiniek vo svojej oblasti, ktoré bude v Bratislave v Dome komunity Útecha na Haanovej 11, **každý prvý utorok v mesiaci** od 14.00 do 18.00 hodiny.

– Vo februári sme mali duchovné cvičenia pre koordinátorky v Rodinkove. Zišlo sa tam 75 mám zo všetkých diecéz. Vznikla **nová skupina Matiek komunity**, ktorá sa bude modliť za celú komunitu na Slovensku. Skupinu tvoria mamy, ktoré boli v MM od začiatku, a prvé diecézne koordinátorky, ktoré skončili svoju službu koordinátoriek minulý rok. V Rodinkove niektoré diecézne koordinátorky skončili svoju službu a sľuby skladali nové mamy. Kontakt na ne nájdete na našej internetovej stránke. Je dôležité, aby diecézne koordinátorky vedeli o mamách, ktoré sa starajú o skupinky v jednotlivých oblastiach. Oblastné koordinátorky a modlitebníčky neskladali sľuby do komunity, ale dostali požehnanie na službu v MM a tak boli vyslané do svojich oblastí. Je to rozhodnutie našej zakladateľky Veronicy.

– **Úlohou všetkých koordinátoriek MM je strážiť spiritualitu MM v prvom rade modlitbou.** Národná koordinátorka sa okrem toho stará o písanie LISTOV MM a o zabezpečenie duchovných cvičení a vyučovaní matiek z MM cez rok, o chod Domu Útechy. Diecézne koordinátorky okrem modlitieb chodia predstavovať MM do farností. Úloha oblastnej koordinátorky je v prvom rade modlitba za mamy v jej oblasti a potom zabezpečenie trojdnia vo svojej farnosti, ak sa tak mamy rozhodnú. Jej úlohou je tiež, aby oznámila akcie, ktoré sa budú konať pod hlavičkou MM, mejlom alebo oznamom v kostole matkám v jej oblasti a tiež diecéznym koordinátorkám. Jej úlohou nie je posilať pozvánky každej mame cez smsky alebo volať každej mame osobitne. Pán Ježiš nás cez MM vychováva a chce, aby sme boli mamy, ktoré kráčajú s Ním a k Nemu. Mali by sme sa zbaviť falošnej detinskosti, ak sa správame ako deti a potrebujeme niekoho držať za ruku. My sa nemáme držať za ruku koordinátorky, ale Ježiša. On sám túži, aby naša ruka bola vždy v jeho ruke. **Úlohou oblastnej koordinátorky je**, aby sa modlila za mamy, ktoré sú v oblasti, kde žije, aby ony tú Ježišovu ruku prijali a nechali sa ním viesť. Keď koordinátorka viac organizuje, ako sa modlí, to nie je dobré. To nie je jej úlohou.

– Keď idú diecézne koordinátorky predstaviť MM do novej farnosti, **idú vždy najmenej dve.** Keď mamy pripravujú trojdnie v kostole, majú byť tiež najmenej dve. Je to dôležité pre našu pokoru, ale aj pre ochranu. Ak nemôžeme ísť dve, tak stretnutie odvoláme, je to znak, že ešte nie je čas. Vo Svätom písme máme viacero príkladov, keď boli muži vysielaní po dvoch, napr.: *Jozue poslal na výzvedy dvoch mužov do neznámej krajiny; Pán Ježiš nie raz posielal svojich učeníkov po dvoch.* Veronica nikdy nejde na stretnutie sama, vždy má so sebou modlitebníčku. Tak to robíme aj my. Prijmeme túto požiadavku a držíme sa jej. Potom budeme môcť zažiť moc Božieho požehnanie.

– Ak máte túžbu **osloviť všetky mamy vo svojej farnosti a povedať im o MM**, pozvite diecézne koordinátorky diecézy, na území ktorej sa nachádza vaša farnosť. Ony krátko predstavia MM a pomodlia sa s mamami, ktoré prídu. Donesú aj všetky materiály, ktoré potrebujete. Na začiatku MM boli v skupinkách len katolíčky, preto sme rozdelili služby v MM podľa diecéz. Diecézne koordinátorky sa modlia za **všetky mamy v MM**, ktoré sa nachádzajú na území danej diecézy, za všetky denominácie. Kým k vám prídu, môžete sa modliť desiatok radostného ruženca „ktorého si, Panna, v Betleheme porodila“ na úmysel založenia skupiniek MM vo vašej farnosti. Takéto návštevy sú vždy veľkým požehnaním pre celú farnosť.

– V prvom liste, ktorý Veronica poslala svojim známym, o MM bolo napísané: **na vytvorenie skupinky stačia dve matky, ktoré sa začnú modliť raz do týždňa, vždy v ten istý deň a v tú istú hodinu.** Takéto stretávanie nás robí slobodnými od nepokoja, že si budeme musieť modlitby nahrádzať. Naopak, máme istotu, že keď nemôžeme prísť na MM pre svoje výnimočné povinnosti, dostaneme presne tie isté milosti ako matky, ktoré sa modlia. To, čo musíme robiť v čase, keď sa zvyčajne modlíme MM, môžeme pripojiť k modlitbám tých matiek, ktoré sa modliť môžu. Niekedy je dobré, keď sa aj z osemčlennej skupinky stretnú len dve mamy. Pán Ježiš využije každú situáciu v našej skupinke. Nikdy nikto nepovedal, že mamy musia byť na každom stretnutí MM. Pán Ježiš nás zavolať do MM a on veľmi dobre vie, že máme často nepredvídateľné povinnosti. Keď sa zariadime podľa tohto prvého usmernenia, budeme slobodné od neustáleho organizovania času stretávania. Všetky usmernenia, ktoré dostala Veronica pre MM od Pána Ježiša, sú iba pre naše dobro, nie sú príkazmi. Máme 19-ročnú skúsenosť, že dodržiavaním týchto usmernení sa otvárame pre prijatie Božích milostí, ktoré Pán Ježiš prisľúbil pre matky v MM. A naopak máme skúsenosti, keď matky nedodržiavali tieto usmernenia, tak sa pomaly, ale isto vzdávali od spirituality MM, až nakoniec sa skupinky rozpadli.

– Hlavné zásady v MM: **nehovárať, nevynášať zo skupinky dôverné veci, neradiť**. V poslednom čase sa nás viaceré nové mamy pýtali, prečo si nemôžeme radiť. Je to preto, lebo každá z nás je jedinečná a Pán Ježiš má pre nás pripravený jedinečný plán. Len On pozná celý náš život a vidí aj veci, o ktorých my nevieme alebo o ktorých nehovoríme. Často, keď hovoríme o svojich problémoch, je to len akoby z jednej – našej strany. Ale Pán vidí našu situáciu celú. Preto máme problémy odovzdávať do jeho rúk a nie matkám, ktoré sa s nami modlia. Niekedy vidíme niekoľko riešení našej situácie a mamy nám môžu povedať ešte nejaké ďalšie, ale Pán Ježiš má ešte úplne iné, jedinečné, to najlepšie pre nás. Dozvieme sa ho len vtedy, ak mu budeme úplne dôverovať.

– **Modlitba srdca** nie je odpísaná z nejakej knihy. Je to modlitba, ktorá niekedy vytryskne z vášho srdca, keď sa modlite v skupinke MM. K modlitbám v knižočke **nepridávame žiadne napísané ani odpísané modlitby**. Niektoré mamičky robia prehnanú obradnosť pri MM, ktorá, žiaľ, nie je dobrá. Videli sme celé **manuály modlitieb**, ktoré sa vraj treba pomodliť pred začatím MM. Sme presvedčení, že tieto mamy to urobili v dobrej vôli, ale **do MM takéto niečo nepatrí**. Je to **v rozpore so spiritualitou** jednoduchosti a odovzdania. Ak máte nejaké nedorozumenia ohľadne modlitieb v skupinke MM, ozvite sa svojim diecéznym koordinátorkám alebo nám do Bratislavy. Každá skupinka by mala mať DVD o MM – môžete si ho pozrieť, aby ste videli jednoduchosť modlitieb, ktoré sa modlíme v MM.

– Keď máte **v skupinke nejaké problémy**, skúmajte, či dodržiavate všetky usmernenia, ktoré sme pre MM dostali od našej zakladateľky Veronicy. Možno je problém práve tam. Niekedy sa mamičky (vedúce skupinky) veľmi snažia udržať skupinku, za každú cenu, a začnú sa prispôsobovať matkám a často ich rozmarom, pričom úplne odídu od pravidiel, ktoré sme pre MM dostali. Ak zistíte, že takto je to aj u vás, vráťte sa na začiatok. Nebojte sa! Pán Ježiš sám povoláva do skupiniek mamy, On sa o nás postará. Nie je dôležité, aby sa v MM modlilo veľa mám, ale aby tie, ktoré sa modlia, svojim životom svedčili o Ježišovej láske a sile odovzdania sa.

– **Modlime sa každý deň za jednotu v našich skupinkách** aj medzi skupinkami navzájom. *Diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Vzoprime sa mu pevní vo viere...* Nedajme sa oklamať závišťou. Dávajme pozor na ohováranie, neprajnosť. Strážme si pýchu, aby nás neprerástla. Pýtajme sa každý deň, kde je, a modlitbou a pôstom ju držme nakrátko. Každý má v sebe pýchu. Hovorí sa, že pýcha zomiera až hodinu po smrti ☺, tak buďme ostražití. Nech je ochranný plášť Panny Márie naším bezpečným úkrytom.

Dve percentá z vašich daní

Milé mamy, znovu je tu čas, keď vám posielame tlačivá na dve percentá z daní. Prosím, modlime sa, aby nás tí, ktorí môžu, podporili. Sme vám veľmi vďačné za každé euro, ktoré príde na podporu našej služby. Ďakujeme za všetkých, ktorí nám už v minulých rokoch prispeli, a modlíme sa už teraz za tých, ktorí nám prispievajú tento rok. Pán Boh sa naozaj stará, aby sme vždy mali na to najpotrebnejšie, na tlač knižočiek MM, LISTOV MM, knihy od Veronicy, na záložky a obrázky, modlitby pre vás všetkých, na výrobu DVD o MM, na poštovné, na vedenie a opravu domu Útecha, na výjazdy do farností... To všetko hradíme z peňazí, ktoré dostávame od vás. Denne sa modlíme za všetkých našich dobrodincov.

Modlitby otcov pred desiatimi rokmi

Milí otcovia! V týchto dňoch vrcholia práce na slovenskom vydaní útlej knihy pre hnutie Modlitby otcov (MO). ...Je to príležitosť pre mužov, aby sme sa spojili v malých modlitbových skupinkách a spolu hľadali, čo je podstatné pre náš život. Keď som sa pripravoval na písanie tohto listu, prosil som Pána, aby ma viedol, ak si to želá, k tomu miestu vo Svätom písme, ktoré považuje za dôležité pre nás, slovenských otcov. Náhodne som otvoril Písmo a zvedavo som sa začítal:

Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Vaša miernosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko. O nič nebudte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápavosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi (Flp 4, 4 – 7).

...Okolo seba (aj u seba) vidím priveľa starostí, veľa nepokoja, menej skutočnej radosti a ešte menej modlitby. Najmä u mužov. Fakt je, že nároky na nás sú nesmierne. Manželky právom očakávajú, že sa pre rodinu vydáme celí, deti nás veľmi potrebujú, zamestnávateľ očakáva, že podáme špičkový výkon, priatelia očakávajú nezištnú pomoc a na rodičov tiež musíme pamätať. Nikoho nechceme sklamať, nuž sa snažíme vyhovieť každému a zvyčajne kdesi zlyháme. Niekedy dost' škaredo. Domnievam sa, že všetky tie oprávnené nároky a očakávania sa ani nedajú splniť. Nie našimi vlastnými silami. Ježiš to povedal na rovinu: *bezo mňa nemôžete nič urobiť* (Jn 15, 5). Aby sme uspeli, potrebujeme svoje chabé sily napojiť na Božie sily. Toto sa deje v modlitbe a osobitným spôsobom v modliacom sa spoločenstve. *Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene...*

Ja sám som modlitbu dlho považoval za stratu času. Zdalo sa mi, že nevidím žiadne ovocie. Bol som z tých ambiciózných ľudí, pre ktorých je kariéra najvyššou prioritou. Žil som podľa svojich plánov, a ak som sa aj niekedy modlil, tak som prosil Boha, aby mi ich pomohol realizovať. Toto je nesprávny prístup k modlitbe.

Teraz vidím veci celkom inak. Asi pred siedmimi rokmi som urobil objav, ktorý ma doslova šokoval: uvedomil som si, že Boh môže mať so mnou svoj vlastný plán, možno iný ako tie moje, a preto túži po tom, aby som mu odovzdal riadenie. Riadenie môjho života.

Zhlboka som sa nadýchol a opatrne, postupne som to začal skúšať. Môj život sa začal meniť. Keď som prestal podriaďovať Božie úmysly tým svojim, ovocie modlitby sa dostavilo. Spolu s ďalšími otcami sme v novembri r. 2000 vytvorili modlitbovú skupinku. Naše manželky sa už modlili Modlitby matiek (MM) a Pán nás cez ich príklad náležite inšpiroval. Vtedy sme ešte nemali ani potuchy o hnutí Modlitby otcov (MO). Netrvalo dlho a v r. 2001 som sa ocitol na stretnutí MM, na ktorom bola prítomná Veronica a Maurice, zakladatelia MM a MO. Tam som zistil, že MM a práve začínajúce MO sú presne o tom, čo ma vtedy už plne zamestnávalo: o úplnom odovzdaní seba samého do Božích rúk, o podriadení sa Jeho plánu, nech sú akékoľvek, a o detskej dôvere, ktorú si takýto krok vyžaduje. Znova som žasol.

Je to také jednoduché! Stačí úprimná snaha a odvaha dať Bohu šancu.

Dovoliť mu, aby nebol len divákom, ale aj účastníkom v mojom živote. V našej skupinke sme otcovia ako mnohí iní. S radosťami i trápeniami, úspechmi i zlyhaniami. Keď však dokážeme v modlitbe a v dôvere prednášať svoje prosby a vďaky, naplňa nás radosť a Boží pokoj a starosti nás prestávajú gniaviť. Cítíme, že Pán je blízko. Tak ako to hovorí sv. Pavol v Liste Filipanom, ktorý som v úvode citoval. Viete, chlapi, po čom možno najviac túži dobrá kresťanská žena? Aby jej muž bol skutočným duchovným vodcom v rodine. My, čo sa už modlíme v MO, veľmi dobre vieme, koľko milostí nám naše mamy z MM vyprosujú. Chválime Pána za to, že ich máme, za to, že nám prešliapali cestu. Patrí im naša najvyššia úcta. Teraz je rad na nás. Naše rodiny potrebujú otcov, ktorí budú hľadať vedenie Ducha Svätého, otcov pevných a zodpovedných, otcov, o ktorých sa budú môcť oprieť ich ženy, tak ako sa Mária mohla oprieť o sv. Jozefa.

Úprimne a s dôverou sa modliaci muž sa stáva sám sebou, je plný moci a vnútornej sily a z toho má radosť a osobnielen jeho rodina a spoločnosť, ale v prvom rade on sám. Pán je blízko a Jeho milosť padá ako dážď.

Ivan

P. S.
Ďakujeme otcovi z MO, že vydržali 10 rokov vydávať spravodaje MO, a my môžeme vidieť, ako muži rastú vo svätosti. Prvý spravodaj pre otcov napísali práve pred desiatimi rokmi. Keďže mnohé z vás v tom čase neboli ešte v MM, dovolili sme si z neho vybrať príhovor otca Ivana, ktorý je koordinátorom MO na Slovensku.

P. S. 2

Na duchovných cvičeniach nám don Anton povedal:

Vzdych ženy je tajomstvo, je to tá najkrajšia modlitba. Žena vždy niečo túžobne očakáva, nikdy nebude spokojná. Je to túžba po svätosti. Ženine túžby môže uspokojiť jedine Boh, muž nie. Včera v homílii zazneli tieto slová: Muži, uvedomte si, že vaše túžby nemôže naplniť vaša žena. Nežiadajte to od nej. Vaše túžby môže naplniť len Boh.

„Tak tá, Pane, prosíme, daj, aby sme nežiadali a neočakávali od našich mužov to, čo nám môžeš dať jedine Ty.“

Deti viery

Milé mamy,

za posledné krátke obdobie od vianočného listu, kde Ľubka podrobnejšie opísala súčasné dianie v DV, sa toho veľa nezmenilo. Okrem toho, že sa za DV pravidelne modlíme, by sme tento rok chceli zorganizovať stretnutie vedúcich skupiniek, pravdepodobne v Bratislave, v našom komunitnom dome Útechy.

Veľmi by nás potešilo, ak by ste nám napísali vaše svedectvá, príbehy, ktoré zažívate pri modlitbe s deťmi. Budeme radi, keď sa s nami podelíte nielen o radosne prežité chvíle v modlitbe, ale aj o tie problémové situácie, keď ste si nevedeli poradiť. Vďaka za vaše modlitby a všetko, čo robíte pre deti.

S láskou a úctou Lenka za DV

P.S.

Mame Ľubke zomrel pred niekoľkými dňami ocko. Boli sme na pohrebe a ďakovali za jeho život. Ten pohreb bol oslavou prechodu z tohto života do večného. On sám bol človek eucharistickej adorácie a modlitby. Vďaka ti, Pane. *mamy z MM*

Milé mamy, na slovíčko

Milé mamy, na jednom stretnutí sme sa modlili a dostali sme slovo „Ježiš znovu pred Pilátom“. Najprv sa mi ten text zdal taký známy, že sa nad ním netreba ani zamýšľať. Potom som si uvedomila, že ak je ťažké v tejto dobe zaujať k niečomu stanovisko, tak sa treba postaviť vedľa Pána Ježiša a vydržať tam pri ňom stáť vždy, za každých okolností, zvlášť ak z každej strany budú iní kričať rôzne nepravdy, obvinenia, ak budú odsudzovať pravdu, ak ju budú chcieť celkom umlčať. Už len keď píšem o tom, mám strach. Keď sa budem starať o všetko možné, možno si ani nevšímam, na ktorej strane stojím, a ľahko sa môžem ocitnúť na strane Piláta alebo na strane tých, čo kričia. Minulý týždeň som si v kostole všimla jeden starodávny obraz. Bol tam kríž, pod ktorým bola výrazne namaľovaná lebka. Prebehlo mi myslou, aké nesmierne množstvo ľudí už bolo na svete a ako každý jeden odišiel s tým, že postavil svoje bytie na stranu pravdy a života, alebo klamstva a smrti. Každý jeden bol jedinečne zaradený do plánu života ako živá bunka, bez ktorej život zaniká. S každým sa rátalo rovnako, ale koľkí zostali? Koľkí žijú v Pánovi ďalej a koľkí zomreli?

Pane, daj nám vidieť, kde si Ty, aby sme zostali stáť vždy pri Tebe. Nech sú naše skutky a nech sú naše modlitby cestou k Tebe. Drahé mamy, prosím Pána, nech vám dopraje byť stále s Ním, každej jednej osobitne.

V modlitbe

mama Anna

Pozdravy a požehnanie otcov biskupov

Milé mamy,

dĎakujem za Listy MM, ktoré ste mi poslali. Teším sa z Vašej úprimnej snahy rásť vo vzťahu s Bohom, modliť sa a obetovať za svoje vlastné, fyzické, alebo duchovné deti, zvlášť v tejto dobe, v ktorej je veľká snaha o rozklad hodnôt rodiny, manželstva.

Som vďačný aj za Vaše modlitby a účasť na Pochode za život v Košiciach.

Na príhovor Sedembolestnej Panny Márie a patrónov našej diecézy sv. Cyrila a Metoda vyprosujem hojnosť Božieho požehnania pre Vás i Vaše rodiny.

S pozdravom Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup

Milé mamy,

veľmi ma potešil pozdrav, ktorý ste mi poslali pri príležitosti 10. výročia duchovných cvičení pre koordinátorky spoločenstiev MM, ktoré ste absolvovali.

Som rád, že si vážne uvedomujete a žijete ten pravý kresťanský model života, ktorý presne vyjadril svätý apoštol Pavol: „*v nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí.*“ (Rim 12, 12)

Zo srdca Vám dĎakujem za Vašu „prácu“ v Cirkvi, za Vaše modlitby a za svedectvo.

Vyprosujem Vám a všetkým členkám množstvo síl vo Vašej práci a aj v osobnom živote a všetkým udeľujem svoje biskupské požehnanie.

V Pánu oddaný spišský diecézny biskup Štefan Sečka

Záver

Drahé mamy, pred nami je vzácne obdobie pôstu. Počula som, že niekedy sú to práve dobré veci, pre ktoré robíme zlo. *Ruka, noha, oko...* Možno stačí len prosiť o milosť, aby sme s mierou a v bázni pred Pánom používali dobrá, ktoré nám dal. Alebo sú to zranenia, ktoré zahmlievajú náš zrak.

Po stretnutí koordinátoriek v Bratislave, ktoré boli zamerané na našu službu v rodine, v práci a v MM, jedna mama napísala: *Zdalo sa mi, že všetky rany, ktoré sme dostali, či už v službe manželiek, matiek, v práci, alebo v MM, sú ako štupe v cievach nášho života, ktoré nedovolia ozajstnej láske priniesť plody našej služby. Bolo aj to čítanie o figovníku, ktorý neprinášal ovocie. Uvedomila som si, že ten figovník tiež mal „upchaté“ žily, ktoré z nejakých dôvodov nemohli priniesť správne látky a živiny na správne miesto v správnom čase, aby mohli vyrásť plody.*

Na týchto stretnutiach sme v adorácii predkladali naše rany Pánu Ježišovi, aby ich On sám uzdravil a povyberal všetky „štuple“, ktoré nám bránia slúžiť tak, ako to On chce a ako to On očakáva.

V tomto roku máme jedinečnú možnosť celé pôstne obdobie prežiť spolu so Sedembolestnou Pannou Máriou, patrónkou Slovenska. Ona nám pomôže urobiť poriadok v našom srdci. Porozmýšľajme. Nájdime si čas na zastavenie.

Prosme za seba navzájom, aby tento čas bol pre každú z nás cestou k Ježišovi. Schúľme sa k jeho Srdcu, aby mohol uzdraviť naše ubolené srdcia a aby mohol vybrať všetko, čo nám bráni žiť v radosť Božích vyvolených dcér.

To vám aj vašim drahým prajeme a vyprosujeme. Za nás všetkých s láskou, úctou a vďakou

mama Jana Pajanová

Naša adresa:

Modlitby matiek, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5,
č. tel.: 02/6241 2629; 0915/195 582.

Mejlová adresa: info@modlitbymatiek.sk;

internetová stránka: www.modlitbymatiek.sk;

číslo účtu hnutia MM vo VÚB: 1336127456/0200

Veľké stretnutie MM Svit 2014 PRIHLÁŠKA

Závazne sa prihlasujem na veľké stretnutie MM z komunity Útecha v dňoch 9. až 11. mája 2014 vo Svite.

Meno a priezvisko:

Sem prosíme nalepiť/pripnúť
doklad o zaplatení poplatku.

Adresa:

Obec (aj PSČ):

Diecéza:

Telefón:

Problém s chodením: áno/nie; Ak to bude možné, chcela by som bývať: Koliba / Skala / Spolcentrum
Nehodiace sa preškrtnite.

Poplatok za celé ubytovanie a stravu je jednotný pre všetkých: 55,- eur.

Prihláška je platná **len s dokladom** o zaplatení poplatku.

Jedna prihláška je pre jednu osobu. Prihlášku je možné voľne kopírovať.

.....*Tu odstrihnúť.*.....

Ubytovanie:

Hotel Spolcentrum, ul. SNP 142; ubytovňa Koliba a ubytovňa Skala sú na Štefánikovej ul.;

Začiatok: v piatok 9. mája od 14. hodiny **registrácia pre VŠETKÝCH v hoteli Spolcentrum.**

Koniec: v nedeľu 11. mája obedom.

Každý ubytovaný musí mať **vlastnú** prihlášku (nie kolektívnu).

Prosíme, aby ste peniaze posielali **priamo na náš účet.**

Číslo účtu: 1336127456, kód banky: 0200, názov účtu: Hnutie Modlitby matiek.

Prihlášky pošlite najneskôr **15. apríla 2014** na adresu:

Modlitby matiek, Veľké stretnutie, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5